

- Budući da se Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti ne primjenjuje *ratione temporis* na spor u glavnom postupku,
- budući da se Direktiva Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005., Direktiva Vijeća 84/5/EEZ od 30. prosinca 1983. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14, i Direktiva 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. svibnja 2000. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila te o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ i 88/357/EEZ ne primjenjuju *ratione materiae* na ovaj spor, i slijedom toga,
- budući da se članak 47. Povelje, zbog neprimjene prava Unije u smislu njezina članka 51. stavka 1., također ne primjenjuje na navedeni spor,

navedene direktive i članak 47. Povelje treba tumačiti na način da im se, u ovom slučaju, ne protive posljedice koje proizlaze iz sudske prakse suda koji je uputio zahtjev, a prema kojoj je, u svrhe tužbe za naknadu štete, na Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (Ured za osiguranje motornih vozila Republike Litve) teret dokazivanja u vezi sa svim elementima kojima se utvrđuje građanskopravna odgovornost tuženika u glavnom postupku za nezgodu koja se dogodila 20. srpnja 2006.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Predmet C-591/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 355. točka 3. UFEU-a — Status Gibraltara — Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Potpuno unutarnja situacija — Nedopuštenost)

(2017/C 277/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen, na zahtjev: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Tuženici: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Izreka

Članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 56. UFEU-a, treba tumačiti na način da je pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, u pogledu prava Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.